

OZNÁMENÍ

Dne 27. 1. 2018 zemřel tiše v péči rodiny čestný člen našeho sdružení, jeho spoluzakladatel a jeho první předseda **Prof. Ing. Miloslav Šatava, CSc.** Pocházel z malé vesnice Buršovky.

Jako patnácti a půl letý se dvěma bratry narukoval do Svobodovy armády. V boji o Dukelský průsmyk byl těžce zraněn. Amputaci nohy odvrátili zkušení lékaři až ve vojenské nemocnici v Gruzii.

Po absolvování Vysoké školy zemědělské a lesního inženýrství působil na VŠ, Ministerstvu školství, ve Výzkumných ústavech aj. V novodobých podmínkách se aktivně podílel též na činnosti ČsOL jako veterán 2. světové války.

*Upřimnou soustrast za region Praha
Ing. Ludvík Engel a za celé SCVP
celostátní předsedkyně
Mgr. Dagmar Martinková*

Region TEPLICE – výroční členská schůze

Výroční členská schůze regionu se uskuteční **21. 2. 2018 od 14 hodin** v salonku restaurace **Alaaddin na Masarykově ul.** v Teplicích.

Co nejsrdečněji zve výbor regionu Teplice.

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY

Připomínáme, že je povinností každého člena zaplatit ve svém regionu během měsíce ledna a února členský příspěvek.

Marie Nečasová, ekonomka

UPOZORNĚNÍ:

Prosím **NEZASÍLEJTE členské příspěvky ani příspěvky na tisk na adresu redakce Zpravodaje.** K tomuto účelu slouží číslo účtu a adresa paní hospodářky uvedená v tiráži Zpravodaje. Děkuji.

Šárka Horská, redaktorka

POZVÁNKY

Pozvánka region BRNO

Výbor regionu Brno srdečně zve všechny své členy, krajany a přátele na jarní setkání dne **16. 3. 2018 od 13 hodin**, na již známé místo do **Centra pro válečné veterány**, Dobrovského 27c, Brno. Vchod z boku od koupaliště. Trasa MHD Brno od hlavního nádraží: tramvaj č. 12 směr Technologický park, zastávka Dobrovského, po výstupu z tramvaje jdete podél koupaliště, je po pravé straně, na konci zahnete doprava asi 100 m, až dojdete ke Komunitnímu centru pro válečné veterány, od tramvaje je to celkem cca 300 m.

Za region Jan Pavlica

Výroční členská schůze region LITOMĚŘICE

Region **Litoměřice** srdečně zve všechny své členy a jejich přátele na pravidelnou **Výroční členskou schůzi**

kteřá se bude konat v sobotu dne **25. března 2018 od 10 hodin v sále Koliby Litoměřice na Zahradě Čech.** Na programu je jednak zhodnocení činnosti od Posvícenského setkání, plán činnosti na rok 2018 a členové budou mít možnost uhradit členské příspěvky na rok 2018. **Připomínáme, že pokud někdo bude mít zájem o dopravu z města na Kolibu, nechť zavolá**

na telefon **723 326 841** (p. Zelenková). Těšíme se opět na Vás a Vaše přátele.

Za region Litoměřice: Daniela Zelenková, jednatelka

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel – Litoměřice p.s.

POZVÁNKA

na **5. Reprezentační ples volyňských Čechů a jejich přátel**, který se bude konat ve velkém sále hotelu Koliba v Litoměřicích

**v sobotu dne 17. února 2018
od 20.00 hodin**

Srdečně zveme naše členy a jejich přátele z Čech a Moravy, kterým bude k tanci a poslechu hrát oblíbená skupina **KADET** Ing. Antonína Kučery. Nebude chybět ani bohatá tombola. Vstupné 150 Kč. Ubytování je možné zajistit v ceně 200 Kč za noc přímo v hotelu Koliba na čísle telefonu 416 732 861, nebo e-mailem na koliba@post.cz.

Těšíme se na Vás.

*Miroslav Kučera,
předseda regionu Litoměřice*

Vstupenky je možné zakoupit, případně objednat u:

- předsedy Miroslava Kučery na Kolibě v Litoměřicích, č. tel. 777 165 898
- jednatelky Daniely Zelenkové, tel. 723 326 841

Region ŽATEC – PODBOŘANY

Členská schůze regionu se koná v sobotu 24. března 2018 od 11 hodin v restauraci „Chrám chmele a piva“ u orloje naproti Chmelařskému muzeu v Žatci. Srdečně zveme své členy.

Výbor regionu

Výstava „Tvorba krajanů“

Vážení krajané, v souvislosti se 100. výročím Československa Rada černobylských a novodobých reemigrantů ve spolupráci s magistrátem města Pardubice připravuje výstavu „Tvorba krajanů“ (malba, fotografie, rukodělné výrobky, apod.), která se bude konat v Pardubicích v květnu 2018.

Rád bych Vás požádal o poskytnutí exponátů k této výstavě. Svoje návrhy exponátů (jde o jejich fotografii) pošlete jako přílohu na e-mail: boris.iljuk@gmail.com do 25. února 2018.

Po zhodnocení zaslaných návrhů organizačním týmem, budete vyzváni k odeslání originálů exponátů. Po ukončení výstavy zaslané materiály budou vráceny majitelům. Ke každému navrhovanému exponátu přiložte popis (autor, název, místo vytvoření apod.).

*Jménem realizačního týmu
doc. Boris Iljuk, CSc., místopředseda
SČVP a předseda Rady černobylských
a novodobých reemigrantů*

Medailonky – Účastníci 1. a 2. sv. války – vojáci

(informace ze Zpravodaje č. 1/2018)

**Oprava e-mailové adresy pro zaslání
medailonků: volynsti.cesi@gmail.com**

Medailonky prosím zasílejte na e-mailovou adresu předsedkyně Sdružení Mgr. Dagmar Martinkové: volynsti.cesi@gmail.com

VÝZVA

Žytomyrský spolek volyňských Čechů hledá sponzory či dárcce, kteří by mohli přispět na opravu hrobů českého hřbitova v Krošně České /předměstí Žytomyru/. Jedná se o renovaci starých hrobů, náhrobních nápisů a pamětních desek nejstarších hrobů z počátku 20. století, o hroby význačných českých osobností.

Vaše dary posílejte na bankovní účet našeho Sdružení, uvedený na konci Zpravodaje. Ale pozor, abychom rozeznali účel platby je NUTNĚ NAPSAT DO KOLONKY ZPRÁVA PRO PŘÍJEMCE HESLO: ŽYTOMYR.

Vybrané peníze pak osobně doručíme do spolku v Žytomyru. Osobně znám paní předsedkyni a domnívám se, že peníze budou účelně použity.

Podobným způsobem chceme uskutečnit další sbírky na konkrétní hřbitovy. Je však nutné, abychom měli na ukrajinské straně spolehlivého partnera, který pak zajistí skutečné investování do renovace hřbitova.

Dagmar Martinková

Prof. Evžen Rychlík – učenec a vlastenec z Východní Volyně

Při spolupráci s profesorem Slezské univerzity v Opavě Mečislavem Borákem (1945–2017) nad sestavováním databáze perzekuovaných a popravených stalinským režimem jsem poprvé narazil na jméno krajana Evžena Rychlíka. Jeho tragický osud mě velice zaujal, což posloužilo motivem k dalšímu pátrání o životě a činnosti rodáka z Východní Volyně.

Evžen Rychlík se narodil v české kolonii Vilšance 16. listopadu 1888 v rodině českých emigrantů. Vilšanka byla jednou z prvních českých kolonií (založená v roce 1874 rodáky ze severo-východních Čech) v Čudnívské volosti (venkovský správní obvod v předrevolučním Rusku), Žitomírského újezdu, Volyňské gubernie. Archivní zdroje mají málo informací o rodičích a příbuzných Evžena Rychlíka. Bylo zjištěno, že jeho matka, Anna Vejlichová, byla původem z docela vzdělaných sedláků, se snažila, aby její děti, zejména od přírody nadaný syn Evžen, získali nejlepší vzdělání. Bratři paní Anny, Faltus (bydlel v Praze) a Vjačeslav byli dost majetnými lidmi. Vjačeslav byl vlastníkem pivovaru a předsedou vesnické jednoty ve Vilšance. O otci byl nalezen jen krátký záznam v životopisu Evžena Rychlíka, kde uvádí, že jej vychovával nevlastní otec.

V roce 1900 rodiče odvezli 12letého Evžena k příbuzným do Čech, kde získal tříleté základní vzdělání. Po návratu na Ukrajinu Evžen úspěšně absolvoval 1. Kyjevské gymnázium a pak studuje his-

toricko-filologickou fakultu Kyjevské univerzity sv. Vladimíra (1909–1910) a prohlubuje vzdělávání v zahraničí na Berlínské

univerzitě (1910–1913). Už během studia na univerzitě se Evžen Rychlík prokazuje jako schopný badatel. Jeho konkursní vědecká práce „Poetická činnost Františka Ladislava Čelakovského (z dějin českého literárního obrození)“ byla v roce 1913 vyznamenána zlatou medailí. V letech 1914–1916 studuje Evžen Rychlík magisterium (podoba dnešního doktorandského studia) při katedře slovanské filologie univerzity sv. Vladimíra a pracuje na disertaci „Ukrajinsko-polské literární vztahy 1. poloviny XIX. stol.“ Rukopis této práce byl ztracen během jeho zatčení v roce 1931 orgány OGPU (Spojená státní politická správa pod Sovětem lidových komisařů SSSR). Už během postgraduálního studia zkouší roli vyučujícího různých disciplín jako pedagogika a didaktika, ruský jazyk na Kyjevském ženském gymnáziu Jevsejevovy a slovanská filologie na vyšších ženských večerních kurzech. Po úspěšném složení magisterské zkoušky (v první polovině roku 1917), byl Evžen Rychlík na své alma-mater zvolen privat-docentem katedry slovanské filologie.

Foto prof. Rychlíka ze soudního spisu

Produktivní začátek vědecké a pedagogické činnosti Evžena Rychlíka připadá na složité období v dějinách Ukrajiny. Období let 1917–1921 bylo naplněné ostrými konflikty mezi různými politickými, národnostními a sociálními vrstvami v boji za vládu a změnu národnostního a státního uspořádání, což bylo výsledkem únorové a říjnové revoluce v Ruském impériu a občanské války. Vrcholem těchto událostí bylo ustanovení sovětské vlasti a utváření Ukrajinské SSR na většině území dnešní Ukrajiny. V této napjaté sociálně-politické situaci, přijímá Evžen Rychlík v březnu roku 1918 nabídku práce na Samarské univerzitě na pozici vedoucího katedry slovanské filologie, ale po roce působení na této ruské univerzitě se vrací do Kyjeva, kde se stává docentem katedry slovanské filologie První státní ukrajinské univerzity a pak i komisařem této vysokoškolské instituce.

Od května roku 1920 se Evžen Rychlík stává členem Etnografické komise Ukrajinské akademie věd, kde během letních prázdnin zkoumá na Volyni způsob života a kulturu českých kolonistů. Kvůli těžké nemoci zanechává Evžen Rychlík své působení v Kyjevě a odjíždí na léčení k rodičům do rodné vesnice Vilšanky. Zde pokračuje ve vědeckém zkoumání a připravuje publikaci „Lexikální zvláštnosti mluvy vesnice Vilšanka“, zároveň se aktivně zúčastňuje veřejného života, vystupuje s projevem na sjezdu Čechoslováků Volyně (Žitomír, 1921) s výzvou dbát o rozvoj mateřského jazyka, kultury a lidových tradic. V letech 1923–1924 je ředitelem české školy ve Vilšance.

Od 1. září 1924 je Evžen Rychlík ředitelem české školy v Kyjevě, obnovuje své působení v Etnografické komisi Akademie věd Ukrajiny a publikuje vědecký článek „Pokusy nad českými koloniemi na Ukrajině“.

Nejproduktivnějším obdobím ve vědecko-pedagogické a veřejně prospěšné činnosti Evžena Rychlíka, bylo jeho působení (1925–1929) v Nižynském institutu lidového vzdělávání na pozici profesora katedry, pak i děkana. Z jeho iniciativy v Nižyni, byla založena večerní univerzita pro pracující, pod jeho vedením fungoval seminář studií kultur národnostních menšin. V tomto ob-

dobí se Evžen Rychlík aktivně zabývá problémy slavistiky, zejména bohemistiky, zkoumá české literární obrození XIX. stol., literaturu, etnografii, hudbu Československa 20. let XX. stol., problematiku českých kolonií na Ukrajině.

Evžen Rychlík je vysoce hodnocen jako polonista, je považován za jednoho z největších znalců „ukrajinské školy“ v polské romantické literatuře první poloviny XIX. stol.

Ve dnech 8. až 11. ledna 1927 se v Charkově konala První Všeukrajinská porada o práci s národnostními menšinami, kde Evžen Rychlík navrhuje založit při Etnografické komisi Všeukrajinské akademie věd Kabinet studií národnostních menšin. Tento kabinet začal pod vedením Evžena Rychlíka fungovat na jaře roku 1929. Rychlík vypracoval strukturu a plán činnosti kabinetu, navrhl program dotazníkového sběru etnografických dat. Tento program v jazycích národnostních menšin byl rozeslán učitelům a pracovníkům v oblasti národnostních minorit v různých regionech Ukrajiny. Je zapotřebí poznamenat, že Evžen Rychlík ovládal 11 jazyků, většinou slovanské.

Ve svých vědeckých šetřeních aplikoval Evžen Rychlík expediční metodu. V letním období roku 1929 navštěvuje české kolonie: Zubovščinu, Malinovku, Okilok, Vysoké, Sokoliv. Výsledkem těchto expedicí byla jeho monografie „Vědeckovýzkumní práce mezi nacionálními menšinami Sovětské Ukrajiny“.

Je známo, že Evžen Rychlík udržoval kontakty se svou velkou vlastí – Československem. Dopisoval si s JUDr. Janem Auerhanem (1880–1942), prvním předsedou Československého ústavu zahraničního, který se také zabýval krajanskou problematikou, zejména navštívil česká úsídlení na Volyni a dokonce v Černomoří a na Kavkaze. Je autorem knihy „Československé jazykové menšiny v evropském zahraničí“ (1935). Předpokládám, že se během těchto návštěv mohl osobně setkat s Evženem Rychlíkem.

Před velkým terorem roku 1937 byl Evžen Rychlík členem zemědělského družstva, které spolupracovalo se zmocněncem moskevského zastupitelství Československa a dostal se tak do hledáčku orgánu Spojené státní poli-

tické správy pod Sovětem lidových komisařů SSSR (OGPU). Už v roce 1928 bylo zahájeno vyšetřování o údajné antisovětské agitaci, rozvratu činností sovětských kreditních orgánů, způsobení škody Čechům-kolonistům. V této věci figuroval i Evžen Rychlík.

Dne 5. ledna 1931 orgány OGPU zatkly Evžena Rychlíka a obvinily z příslušnosti k „české špionážní agentuře“. Dne 15. června 1931 soudní tribunál při Kolegii OGPU rozhodl o uvěznění vědce do koncentračního tábora na 10 let. Apelace podaná Evženem Rychlíkem Prokurátoru USSR byla zamítnuta. Trest si odpykal na Sibiři v nápravně pracovních zařízeních NKVD SSSR (Lidový komisariát vnitra SSSR), pak v táboře stanice Medvěžaja Gora (dnes Medvěžegorsk, Republika Karélie). V roce 1937 byla rodina Evžena Rychlíka informována, že Evžen Rychlík zemřel, což nebyla pravda. Dnes zveřejněné archivní dokumenty odhalily, v roce 1937 byl Evžen Rychlík popraven zastřelením.

Po XX. sjezdu Komunistické strany SSSR (1956), kde byl odhalen a odsouzen kult osoby J. Stalina, se začaly rehabilitace obětí stalinského režimu. Syn Evžena Rychlíka Rostislav požádal o rehabilitaci otce. Evžen Rychlík byl rehabilitován dne 30. prosince 1958.

Beru za svou povinnost seznámit českou veřejnost s dílem a životem tohoto překrásného učence, vlastence, krajana z Východní Volyně, jehož jméno je v Čechách málo povědomé. Zároveň na tomto místě chci poděkovat ukrajinským badatelům, zejména L. Pavlenkové, O. Vlasenkovi, N. Kurylcukovi, S. Kovalenkovi, za vynaložené úsilí v navrácení jména profesora Evžena Rychlíka národu Ukrajiny. Publikace těchto badatelů byly použity při psaní tohoto článku.

Pro čtenáře Zpravodaje jsem přeložil z ukrajinštiny článek Evžena Rychlíka „České kolonie na Žitomírsku“, který bude publikován v nejbližší době.

*Doc. Boris Iljuk, CSc., místopředseda
SČVP a předseda Rady černobylských
a novodobých reemigrantů.*

Jaroměř, 11. 12. 2017

OD NAŠICH ČTENÁŘŮ

Úryvky z rodinné kroniky Jozefa Moravce (mého dědečka), nar. 1874

4. část (1. část byla publikována ve Zpravodaji č. 9/2017, 2. část ve Zpravodaji č. 10/2017, 3. část ve Zpravodaji č. 1/2018)

Měl jsem ve Varšavě známého direktora Biblického depa, tak jsem mu psal, zda by mě mohl přijmout za kolportéra. Napsal mi, ať podám žádost gubernátoru o povolení a jak ho obdržím, že budu mít hned místo. Budu mít měsíční plat 40 rublů i velké procento od prodeje a cestu vlakem z Rovna do Varšavy a zpět darmo (zadarmo) kolikrát budu potřebovat. Hned jsem podal žádost. Mezitím sme pomáhali pantátovi ve žních, pantáta nám zrychtoval byt vedle sebe. Manželka si koupila sele a oni ji pro něj dávali krmivo. Tak si to prase od jara krmila a já dělal (zápas), zásobu dřeva a čekali sme, co bude. Od gubernátora přišlo několikrát psaní, vždy se na něco vyptali a pořád nic. Právě sme zabili prase a dělal sem s masem, vtom mě přináší posel z pošty telegram rusky, přijed' do Varšavy, je tu pro tebe příhodné místo, na tom byl podepsán varšavský kazatel babtistů Truderung, byl mě dobře známý tak sem z toho viděl, že to musí být něco jinýho, nežli to kolportérství.

Povídám manželce: „Co na to říkáš?“ Ona povídá: seber se a jeď, to není zlé znamení pro nás. Já povídám: „Ale peníze sem utratil poslední s tím Sibiřem.“ Ona povídá: „máš peníze v ruce a ani o tom nevíš“. Já sem se podivil: „jaký?“ Ona povídá: běž k tátoji, ať nám půjčí koně, já to s tím masem sama uspořádám. Jen spěchej, dnes je sobota, tak půl ho odvezem na Michajlovku, tam tkalci ho rozkoupí a máš peníze na cestu. V pondělí jeď s Bohem, to jistě on bude řídit tvou cestu,“ Tak sem ve 4 hodiny v pondělí odpoledne v Klevání nastoup na vlak a v úterý ráno v 8 hodin přijel do Varšavy. Navštívil tam bratra Rychterojc a on mě vyprávěl celou historii. Povídá: Tys některým našim bratřím psal, že tě potkalo velké neštěstí, tak v neděli v shromáždění se bratři za tebe modlili a že tě většinou znali, tak

se ptali, co s tebou je, a že hledáš práci, abys uživil rodinu. Bratr Samuel povídá: „U nás ve fabrice je místo pro zámečnicka, zámečnick musel prchnout, poněvadž se zajímal politikou a policie po něm slídila.“ „Já“, povídá bratr Samuel, řeknu direktorovi a on Moravce přijme. Víte, Moravec nám hanbu neudělá. Ten direktor povídá bratru Samueloj: „Nepište dopis, ale pošlete telegram a ať se na něm podepíše kazatel Truderung, aby to bylo jistější, takového člověka já potřebuju jako sůl. Tak jsem šel k bratru Samueloj a hned sme šli. Direktor nás vyslyšel a povídá: „Promiňte mi, já dnes nemůžu nic dělat. Zemřelo mi dítě, tak sem moc zajmut (zanepřázdňen). Přejďte zítra ráno. Ráno povídá: „Vím, že jste oba věřící a víte, jaké časy zde ve Varšavě sou. My sme děti Bóží, a tak tu záležitost předložíme svému nebeskému otci.“ Poklekli sme a pomodlili se. Oni oba po německu a já po česku, jak sem uměl, tak sem o sobě Pánu Bohu řek. Když jsme povstali tak mi povídá: „Jsi bratře v Kristu do fabriky přijat. Budeš se muset přičinit a učit, aby si našim strojům dobře porozuměl, učit tě bude starší zámečnick také jednooký. On je hodný člověk ten Dumava, že ano bratře Samueli. Tak děte do fabriky, představte vašeho kolegu panu Dumavu a věc je vyřízená.“

Ten mistr mi řek: „U nás při těch našich strojích musíte být opatrný a přesný, tu se neměří metrami, ale na desetiny milimetrů.“ Tak sem začal se strachem jak to jen pochopit. Samé kolečko, samé spirálky, všecko takové slaboučké, všecko živé. Tak mě ty stroje pletářské začaly bavit, že sem nemoh v noci spát. Polští zámečníci mě radili, ať to poleju vodou, že to půjde. Do čtyř neděl jsem znal každou maličkou částčku, a k čemu ona je. Fabrika šla na tři směny ve dne i v noci mimo neděli. Tak asi za 8 neděl direktor mě zavolal k sobě do bytu, vyptával se, jak rozumím strojům, či bych mohl již sám vést a také do jaké strany náležím (tenkrát se ty strany rodily). Pověděl sem mu, že strojům již gruntovně rozumím a co se týče stran,

to já vůbec do žádné nenáležím a ani náležet nebudu, jak pozoruju, mají každá strana svoje dobré stránky, ale také moc zlé. Proto se radši všem vyhýbám. Tak povídá: dobře sem s váma spokojen, můžete psát manželce, ať přijede i s dětma. I ona si vezme práci domů a něco si vydělá, když bude chtít.

Proč sem nechtěl vstoupit do žádné strany, protože na papíře i ve stanovách bylo jinak než v praktice (v praxi). Ve fabrice Birкина byl všude zavedený pořádek, každý pracovník, který si hleděl své práce, měl plat i prémie vždy a včas vyplaceny. Který víc udělal, víc vydělal a druhá strana mu to záviděla. Strany měly mezi sebou sváry, a když lidi vyvábili na ulici a ucitili policii, tak se vůdcové skryli a lidi trpěli. Strany prosadily, že fabriku budou hlídat samy, jenže málo jich bylo čestných, sám direktor zadržel pracovníci, co měla na sobě šaty z namotaných hedvábných firhaněk za 100 rublů. A co s toho všeho bylo, písťalka byla zrušena, že člověk není pes, za ne včas přijít do práce a nedbalost v práci musí být také zrušená, do práce se táhli víc jak půl hodiny po určené hodině. Jedna z těch stran měla tak zvané bojůvky. Po nocích učili takové 15–16ti leté chlapce střilet z pistolí a dělat atentáty, starší a rozumnější jim do toho nechtěli jít. V naší fabrice se stalo: Šel mistr po práci domů a přidružil se k němu člověk a prosil ho, aby ho přijal do práce. Tu se k nim přiblížil takový bojovec, vystřelil a zabil na místě toho prosícího o práci, byl to otec 5ti dětí. Tak to bylo před 50ti lety a možná ještě dnes.

Při tom všem hluku a nespravedlnosti jsem tam pracoval 7 roků, vedlo se nám dobře. Od počátku sme se uskromňovali, jak jen mohli. Za najmutí bytu sme platili 6 rublů za měsíc ale po trošku nám to podvišovali až jsme za stejný byt platili rublů 10. Při tom sme ušetřili přes dva tisíce rublů. Jednou mi bratr psal, že tam u nich na Volyni se zakládá spolek. Kupují tam od německého šlechtice, ruského důstojníka Diehla, zem. Psal, že by si rád koupil kousek země, ale že má málo peněz na závadek. Radil nám, abysme si také s ním

koupili. Tak sme s bratrem koupili devět desjatin. On pro sebe 3 a pro nás 6, a udělali sme dobře. Kdo do první světové války z pokladny peníze nevezal, tak mu propadly.

Ve Varšavě sme žili dobře až do roku 1914. Jak se válka s Němcama začala, tak začala špatně jít i fabrika, Němci se přibližovali k Varšavě, tak sme to všechno nechali a jeli sme na Volyň. Vzali sme si tolik, co sme v rukouch unesli a 6 drobných dětí a jeli sme k manželčným rodičům. Tím časem na podzim sme zasel trochu pšenice, trochu žita. Okolo nového 15tého roku Rusové od Varšavy Němců odehnali. A tak mě z fabriky vzkázali, ať přijedu do práce, tak sem jel, ale sám, pracoval

sem tam bezmála ještě 6 měsíců, pár rublů sem ušetřil, ale bezmála sem tam vostal. Němci s Rakušanama se okolo Lublinu sešli a tak Polsko, i kdo v něm vostal, odsekli a já tak tak, že sem ještě přešel na Volyň. Do stavění se mi ještě nechtělo, ale již se nám protivilo potloukat se po cizích bytech, tak sme se přece jenom rozhodli, že budeme stavět malý domek. Ale jak? Peněz bylo málo a nebyli žádní muži, všecko to bylo ještě na vojně. Tak sme si s manželkou řekli: „Vždyť Adam s Evou, naši praotcové také museli sami si nějaký ten byt postavit.

*Úryvek z kroniky poskytl pan
Stanislav Procházka.
Pokračování v příštích číslech.*

Dobkovice; **89 let pan Jan Doležal** z Lucka, bytem Litoměřice; **90 let paní Helena Šimová** z Hušče, bytem Trnovany; **95 let paní Věra Suchopárová** ze Straklova, bytem Roudnice n. L., naše čestná členka regionu.

*Všem jubilantům srdečně přeje
pevné zdraví a spokojenost,
Daniela Zelenková, jednatelka*

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V únoru slaví **paní Mgr. Ludmila Čajanová** z Rusína, bytem Krnov – **70 let**; **pan Josef Knob** z Moravice, bytem Melč – **70 let**; **paní Dr. Irena Truplová** z Josefína, bytem Opava – **75 let**; **pan Blažej Bolf** ze Starojické Lhoty, bytem Hukovice – **87 let**; **paní Ludmila Vacková-Hlaváčková** z Ulbárova, bytem Fulnek – **89 let**; **paní Helena Esterkesová** z Ledochovky, bytem Nový Jičín – **92 let**; **paní Slávka Gajdošíková** ze Slavuty, bytem Kokory – **95 let**.

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví a životní pohodu.

*Za Moravskoslezský region přejí
Zdeňka Novotná a Marie Seitlová*

Region PRAHA

V únoru oslaví **82 let paní Antonie Kadrabová** z Verby, nyní Praha; **88 let paní Pavlína Medunová** z Hulče České, nyní Kladno.

Jubilantům přejeme do dalších let pevné zdravé a životní pohodu.

Za pražský region Ing. Ludvík Engel

Region ŠUMPERK

V únoru oslaví své krásné **90. narozeniny pan Viktor Hnízdil** z Knerut, nyní Šumperk; **82 let paní Evženie Pavlíčková**, roz. Veselovská z Novostavců, nyní Velké Losiny a **70 let paní Helena Davidová**, roz. Beštová, rod. Český Malín, nyní Šumperk.

Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za výbor regionu Jaroslav Miller.

Region TEPLICE

Počátkem února oslavila **70. narozeniny** jedna z neaktivnějších členek

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Region BROUMOV

V lednu oslavila své kulaté narozeniny **80 let paní Marie Tomášková** nar. v Hrušvici, nyní Vítězná-Kacléřov.

V únoru oslaví své **81. narozeniny pan Anatolij Krulikovský** nar. Korosteň, nyní Broumov.

Oběma přejeme do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí a životní pohodu.

Za region Broumov Alexandr Stejskal

Region CHEB

V únoru slaví **82 let paní Emilie Šedivcová** ze Sofievky, nyní v Aši; **83 let pan Josef Janatka** z Novosilek, nyní v Chebu.

*Hodně dalších let ve zdraví
a spokojenosti jménem krajanů přeje
Libuše Pancířová*

Region CHOMUTOV

V únoru oslaví **86 LET PAN EMIL NEDBÁLEK** z Dlouhého Pole, bytem Droužkovice; **84 let pan Josef Řepík** z Českého Malína, bytem Praha; **89 let paní Jiřina Vinšová** z Újezdu u Rovna, bytem Chomutov; **81 let paní Vlasta Zapalačová** ze Sedmidub, bytem Jirkov.

*Hodně štěstí a zdraví do dalších let
preje za region Jaroslav Báča.*

Region DOMAŽLICE

V únoru oslaví **91 let pan Bohumil Janča** z Holovni České, nyní bytem Město Touškov; **89 let pan Doc. PhDr. Jaroslav Fiala, Csc.** z Kupičova, nyní bytem Plzeň; **82 let paní Bohumila Šorejsová** z Lucka, nyní Poběžovice; **70 let pan Ing. Vladimír Kábrt** z Polžic, nyní Újezd u Klatov; **88 let pan Boris Červenka** z Dolinky, nyní bytem Plzeň.

Jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu.

V lednu oslavila **76 let paní Emílie Kuthanová** ze Zahnašovice, nyní bytem Srby.

Moc se omlouvám a dodatečně přejeme mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti do dalších let.

Za region Libuše Průchová

Region KARLOVY VARY

V únoru slaví **83 let paní Tamara Ederová** ze Šepetovky, bytem K. Vary; **81 let paní Julie Dalecká** z Tandyskýj, bytem K. Vary.

*Stálé zdraví a pohodu do dalších let
preje za region Helena Horáková*

Region LITOMĚŘICE

V únoru slaví **89 let paní Pavla Melničáková** z Volkovyj, bytem

SČVP, skvělá organizátorka a dlouholetá hospodářka regionu Teplice, **paní Zdena Mrázková**, rozená Kubínová z Teplic, rodačka z Věštan.

Za všechny členy přeje hodně zdraví a sil do dalších let výbor regionu Teplice.

Region ŽATEC

V únoru slaví **94 let pan Miroslav Bernart** z Teremna, nyní Volevčice; **89 let paní Irena Hanušová** z Omelanštiny, nyní Žatec; **80 let pan Ing. Stanislav Kloboučník** z Jezírka, nyní Žatec; **84 let pan Josef Lešák** z Novin Č., nyní Louny; **84 let paní Jiřina Pešková** z Hrušvice, nyní Žatec; **89 let paní Marie Ryšavá** z Kupičova, nyní Náchod; **82 let paní Jiřina Sekretová** z Novokrajeva, nyní Žatec; **83 let paní Jiřina Bránišová** z Vrby, nyní Očihov; **83 let paní Miroslava Sybková** ze Sofievy, nyní Kryry.

*Za region vše nejlepší přeje
Slávka Černá*

NAŠE ŘADY OPUSTILI:

Region DOMAŽLICE

Dne 1. 1. 2018 zemřela naše dlouholetá členka **paní Ludmila Šantorová** ve věku nedožitých 76 let, narozená na Zikmundovce, Ivaniče, naposledy bytem Horšovský Týn.

*Kdo jste ji znali, věnujte ji, prosím,
tichou vzpomínku. Děkuji.
Za region Libuše Průchová*

Region OLOMOUC

Dne 16. 1. 2018 zesnul nečekaně ve věku nedožitých 82 let náš dlouholetý člen výboru našeho regionu **pan Josef Šulc**, který pocházel z Moldavy na Ukrajině, naposledy bytem v Olomouci.

*Upřímnou soustrast rodině vyjadřuje za
region Miroslav Nerad*

Region PRAHA

Ve věku 94 let zemřela 29. listopadu 2017 dlouholetá členka našeho regionu **paní Antonie Držmišková**. Pocházela z Novin Českých posledně

bytem Seč. 29. ledna 2018 zemřela náhle **paní Vladislava Válková** – rozená Kraciková, pocházela z Ládovky, bytem Ústí nad Labem.

*Upřímnou soustrast za region Ing.
Ludvík Engel*

Region TEPLICE

V závěru minulého roku nás navždy opustil bývalý člen SČVP **pan Josef Mareček** z Krupky, rodák z Malinovky v Žitomířské oblasti.

*Čest jeho památce! Za výbor regionu
Teplice Vlasta Holmanová.*

S lítostí oznamuji, že 27. 2. 2018 zemřel ve věku 89 let **pan Prof. Ing. Miloslav Šatava, CSc.**, narozený na Buršovce, naposledy bytem na Dobříši. Po založení SČZV byl v letech 1990–1993 předsedou společnosti.

Pohřeb se konal 2. února v 13:20 hod. v malé obřadní síni krematoria Strašnice v Praze.

Leoš Šatava, syn

Príspevky na tisk leden

Region Litoměřice: nejmenovaný dárci, Roudnice nad Labem, 200 Kč; Nina Bártová, Litoměřice, 500 Kč;
region Praha: Marie Běhounková, Praha, 100 Kč; Jan Toušek, Uhlířské Janovice, 300 Kč; Jaroslav Marek, Kuřivody, 200 Kč; Vlasta Hrabáková, Praha, 200 Kč; Vladimír Kekrt, Praha, 600 Kč; Halina Hotovcová, Praha, 300 Kč; Ing. Šárka Horská, Praha, 800 Kč; Naděžda Smetanová, Sukorady, 400 Kč; Irena Gumanová, Kladno, 300 Kč; Jaroslava Lukavská, Praha, 200 Kč; Jaroslava Filandrová, Praha, 200 Kč; Anna Crhonková, Aš, 1 000 Kč; Alena Podaná, Praha, 200 Kč; Miroslav Svítek, Lužná, 200 Kč; JUDr. Dagmar Nygrínová, Praha, 200 Kč; Ing. Miloslav Masopust, Praha,

200 Kč; Libuše Vokurková, Hořovice, 200 Kč; Marie Živná, Řečany nad Labem, 200 Kč; manželé Kolářovi, Praha, 300 Kč; Pavlína Medunová, Kladno, 200 Kč; RNDr. Tomáš Lešner, Husinec – Řež, 200 Kč; Nislava Lubertová, Praha, 200 Kč; Jiřina Janatová, Roztoky, 300 Kč;
region Brno: Josef Bryksa, Brno, 500 Kč;
region Uničov: Emilie Minářová, Rudoltice, 200 Kč; Vítězslav Lhoták, Komárov, 300 Kč;
region Šumperk: manželé Millerovi, Vikýřovice, 400 Kč;
region Rakovník: Halina Balladová, Nové Strašecí, 200 Kč; Lida Polcarová, Rakovník, 200 Kč; Věra Brouková, Rakovník, 200 Kč;
region Olomouc: Anna Dudková, Blatec, 100 Kč;

region Chomutov: Helena Kalíková, Most, 200 Kč;
region Moravskoslezský: Vlasta Vašendová, Krnov, 200 Kč; Vilém Jersák, Hodoňovice, 500 Kč; Josef Štastný, Brumovice, 500 Kč;
region Žatec – Podbořany: Ludmila Kalašová, Opočno u Loun, 200 Kč; Viktor Novotný, Most, 300 Kč; Jaroslav Šulc, Podbořany, 200 Kč; Anna Lišková, Plzeň, 200 Kč; Ing. Lydie Šlehoferová, Plzeň, 200 Kč; Irena Litvínová, Žatec, 200 Kč; Slávka Černá, Žatec, 200 Kč;
region Mohelnice: Zdislav Košťál, Mohelnice, 200 Kč;
region Karlovy Vary: Larisa Zábranská, Karlovy Vary, 300 Kč.

*Všem dárcům srdečně děkujeme
Marie Nečasová*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 2/2018. Šéfredaktorka: Šárka Horská. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Šárka Horská, Průběžná 27, Praha 10, 100 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 – Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. **Termín pro zaslání příspěvků do č. 2/2018 je 28. 2. 2018.** Stránky SČVP www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 10. února 2018.